

קיימים, לא יזרוק את הדם להכשירו, ולהיות אימוריו נקטרים, שאין זה צורך שמחת יום טוב, ואף שזריקת הדם אינה מלאכה, גזרו עליה חכמים.

ולדעת רבה בר רב הונא – גם כשנטמא הבשר או אבד, אם אימורי הקרבן קיימים, יזרוק את הדם, להכשיר את הקרבן, להיות אימוריו נקטרים בערב, שלא אסרו את הזריקה מכל וכל.

כבשי עצרת שנשחטו שלא כדינם

הכבשים הבאים בעצרת עם שתי הלחם, שלמי ציבור הם, ודינם להישחט בעצרת לשם שלמי ציבור. ואם נשחטו שלא לשמם, כגון לשם עולה, או שנשחטו שלא בזמנם, כגון לפני עצרת או אחר עצרת, לא נפסלו לגמרי, כי כלל הוא, שכל הזבחים שנזבחו שלא לשמם כשרים, אלא שאין יוצאים בהם ידי חובה, וצריך להביא אחרים לשם חובה, ומאחר שלא נפסלו, **הדם יזרק על המזבח, והבשר יאכל** לכהנים, כדין בשר שלמי ציבור.

ומבואר בברייתא שכל זה בחול, **אבל בשבת לא יזרוק את הדם, כי לא יוכל לבשל או לצלות את בשרו, ולא לאכול ממנו היום**. ובדיעבד, אם זרק את הדם, הוכשר, ויקטיר את האימורים לערב.

דף כ"א

למדנו, שכל קרבן שזריקת דמו מועילה לו רק לערב, [שהיום לא יאכל, ולא יוקטר, ורק בערב, יוכלו לבשל בשרו, ולהקטיר אימוריו], אף על פי שהזריקה אינה מלאכה, אסרו אותה חכמים בשבת.

- **יש אומרים ששבת ויום טוב שווים בדין זה, ומכאן ראיה לדברי רבא**, שאין לזרוק דם נדרים ונדבות ביום טוב, אלא אם כן הבשר קיים, ויוכלו לאוכלו היום.

- **ויש אומרים, שניתן לחלק בין שבת ויום טוב**, ודווקא בשבת אסרו חכמים לזרוק דם קרבן שאין לו היתר אכילה והקטרה עד הערב, אבל ביום טוב לא החמירו, וזורקים דם נדרים ונדבות, גם כשנטמא הבשר, והזריקה מועילה להקטרה של ערב בלבד.

בהמה חציה של נכרי וחציה של ישראל

כבר נתבאר בדף כ', שלא הותרו מלאכות אוכל נפש ביום טוב, אלא לצורך ישראל, ולא